

Με αφορμή την πρόταση για «βελούδινο ημιδιαζύγιο»

Δημοσιεύθηκε πρόσφατα στον εγκώριο τύπο ένα σημείωμα του εκδοτικού οίκου Πατάκη για το νέο βιβλίο του Σταύρου Λυγερού με τίτλο «Κυπριακό: Η αιρετική λύση» και που πρόβαλλε τη σκοπιμότητα για ένα «βελούδινο ημιδιαζύγιο». Σε ένα σημείο του κειμένου αναφέρει ότι ο συγγραφέας το έγραψε με την ελπίδα ότι μπορεί να συμβάλει στην έναρξη της αναγκαίας εθνικής συζήτησης για αναθεώρηση της στρατηγικής «στο επίπεδο της κοινωνίας των πολιτών». Είναι υπό αυτή την ιδιότητα που γράφω αυτό το κείμενο ως μέλος μιας μη πολιτικής κίνησης. Όμως δεν θα ασχοληθώ με την ανάλυση της πρότασης αυτής καθ' εαυτή, αλλά για το κυρίως αντικείμενο της μελέτης του βιβλίου που είναι «η ανεύρεση της συγκριτικά καλύτερης δυνατής ρεαλιστικής λύσης, ώστε ο Κυπριακός Ελληνισμός να αναπτυχθεί στις πατρογονικές του εστίες».

Δεν είναι μόνο ο κ. Λυγερός που όταν μιλούν για το στόχο της επίλυσης του Κυπριακού αναφέρονται ιδιαίτερα στους Ελληνοκύπριους αντί στους Κύπριους γενικά. Το ερώτημα είναι γιατί ξεχωρίζουμε τους Ελληνοκύπριους από τους υπόλοιπους Κύπριους που, σχεδόν όλοι, κατοικούν και αυτοί από αιώνες σε αυτόν τον τόπο και που έχουν τις «πατρογονικές τους εστίες» σ' αυτή τη γη που λέγεται Κύπρος; Και το συναφές βασικό ερώτημα: Ποιοι είμαστε εμείς οι «Ελληνοκύπριοι»; Ποιο είναι το ιδιαίτερό μας χαρακτηριστικό στη βάση

Του **Δρ. ΠΩΡΓΟΥ Δ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΗ***

του οποίου διεκδικούμε το δικαίωμα να έχουμε την πρώτη επιλογή στον τόπο που έχουμε «τις πατρογονικές μας εστίες»; Αν εννοούμε ότι εμείς, οι Ελληνοκύπριοι, είμαστε οι γνήσιοι συνεχιστές αυτού που λέγεται ελληνική καταβολή, τότε θα πρέπει να αναμένουμε ότι και στο αίμα μας έχουμε το ελληνικό DNA. Όμως όλες οι σχετικές αιματολογικές μελέτες απέδειξαν ότι το DNA μας είναι πολύ διαφορετικό από αυτό των Ελλήνων που ζουν στην Ελλάδα και ότι συγγενεύουμε αιματολογικά περισσότερο με εκείνο των κατοίκων της Εγγύς Ανατολής και ότι οι **Ελληνοκύπριοι και οι Τουρκοκύπριοι έχουμε το ίδιο DNA!**

Και αυτό το αιματολογικό χαρακτηριστικό είναι, βέβαια, το φυσικό αποτέλεσμα ενός λαού που κατάγεται αρχικά από τους Ετεοκύπριους που ήλθαν από την Ανατολία πριν οκτώ περίπου χιλιάδες χρόνια και που εξελληνίστηκαν σταδιακά από τους Έλληνες έποικους που ήλθαν στην

“ Γιατί ξεχωρίζουμε τους Ελληνοκύπριους από τους υπόλοιπους Κύπριους που, σχεδόν όλοι, κατοικούν και αυτοί από αιώνες σε αυτόν τον τόπο; ”

Κύπρο πριν τρεις τόσες χιλιάδες χρόνια. Ακολούθως, ήλθαν και έκαναν αποικίες και οι Φοίνικες και ήλθαν και κατοίκησαν εδώ σε κάποιους αριθμούς Φράγκοι, Τούρκοι και Αρμένιοι και Μαρωνίτες. Επομένως, πρέπει να δώσουμε άλλον ορισμό στον όρο Ελληνοκύπριοι, όπως, πιθανώς, οι Ορθόδοξοι Χριστιανοί που μιλούν ελληνικά και που μεγάλωσαν στην Κύπρο σε ένα κοινωνικό - πολιτιστικό - πολιτικό περιβάλλον με τον χαρακτηρισμό του «Ελληνοκύπριου» και που θέλουν να αυτό-προσδιορίζονται ως Ελληνοκύπριοι. Με τον ίδιο αυτό τρόπο, βέβαια, ο καθένας μπορεί να αυτό-προσδιορίζεται εθνικά-κοινωνικά, ανεξάρτητα των αιματολογικών του χαρακτηριστικών.

Όμως, ποιο το ιδιαίτερο δικαίωμα εμάς των Ελληνοκυπρίων να διεκδικούμε τον αποκλειστικό ρόλο για το πολιτικό μέλλον αυτού του τόπου έναντι των άλλων Κυπρίων που ενώ δεν είναι χριστιανοί ορθόδοξοι και δεν μιλούν ελληνικά,

έχουν όμως και αυτοί εδώ τις «πατρογονικές τους εστίες» για πολλούς αιώνες τώρα και που είναι «εξ αίματος αδελφοί μας», καθώς και των άλλων που θεωρούν και εκείνοι την Κύπρο πατρίδα τους; Επομένως, γιατί να μη αναζητήσουμε τη «συγκριτικά καλύτερη δυνατή ρεαλιστική λύση» για όλους που έχουν πατρίδα και «πατρογονικές εστίες» σ' αυτόν τον τόπο που λέγεται Κύπρος και να θεωρούμε «εθνικό καθήκον» μόνο τη σωτηρία εμάς που λεγόμαστε Ελληνοκύπριοι; Είναι επαρκές το ότι αποτελούμε την πλειοψηφία;!

Ο κ. Λυγερός προτείνει όπως και οι Τουρκοκύπριοι έχουν τη δική τους κρατική οντότητα πλάι με εμάς των Ελληνοκυπρίων στη βάση ενός «βελούδινου ημιδιαζυγίου». Ένα διχοτομικό διαζύγιο με στόχο μεν «να αναπτυχθεί ο Κυπριακός Ελληνισμός στις πατρογονικές του εστίες» παραγνωρίζοντας, όμως και το γεγονός ότι, έτσι, 167 χιλ. εκποτισθέντες Ελληνοκύπριοι θα αποξενωθούν από τις πατρογονικές τους εστίες γιατί αυτές θα βρίσκονται στο τουρκοκυπριακό κρατίδιο του βορρά! Μήπως οι πιθανότητες για επιβίωση και για ευημερία και ανάπτυξη δεν θα ήταν μεγαλύτερες αν αντί δύο χωριστά ανεξάρτητα κράτη διαμορφώναμε μια στρατηγική για ένα κοινό, ανεξάρτητο κράτος για όλους τους Κυπρίους στην κοινή μας πατρίδα που λέγεται Κύπρος;

* **Μέλος της Συντονιστικής Επιτροπής του Νεοκυπριακού Συνδέσμου**
christodoulides.g@cytanet.com.cy

ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΑΚΕΛ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΔΟΥΛΙΚΑ ΠΡΟΣΗΛΩΜΕΝΟ ΣΤΗ ΜΟΣΧΑ

Σε ένα πρόσφατο άρθρο του ο κ. Αλέκος Κωνσταντινίδης υπέβαλε προς τους αναγνώστες του το εξής ερώτημα: «Η Μόσχα δεν είναι πια το ιδεολογικό κέντρο των κομμουνιστών. Τι είναι λοιπόν αυτό που εξακολουθεί να κρατά την ηγεσία του ΑΚΕΛ προσηλωμένη και δουλικά εξαρτημένη από τη Μόσχα με την οποία δεν έχει πια οποιαδήποτε ιδεολογική συγγένεια;»

Η απάντησή στο πιο πάνω ερώτημα έχει δύο σκέλη. Σίγουρα το ΑΚΕΛ δεν πιστεύει στον καπιταλισμό. Εξακολουθεί να πιστεύει στην κοσμοθεωρία του επιστημονικού κομμουνισμού. Στα μάτια του ΑΚΕΛ η Ρωσία είναι η εν δυνάμει ΕΣΣΔ, μόνο με διαφορετικό όνομα, τη θεωρεί σαν να είναι η Σοβιετική Ένωση με ένα καλύτερο κοστούμι, παρά το γεγονός ότι πρώην χώρες της Σοβιετικής Ένωσης είναι μέλη του ΝΑΤΟ και της ΕΕ.

Ελπίζουν ότι η Ρωσία μπορεί και πάλι να μπει επικεφαλής της εργατικής τάξης και να ηγηθεί ξανά στον αγώνα όλων των εκμεταλλευόμενων και καταπιεσμένων ενάντια στον κοινό αντίπαλο που είναι το κεφάλαιο.

Ίσως ορισμένοι στο ΑΚΕΛ να υπολογίζουν ακόμη στους κομμουνιστές που κυβερνούσαν τη Ρωσία για σχεδόν 75 χρόνια και εξακολουθούν να είναι η δεύτερη πιο ισχυρή πολιτική δύναμη στη χώρα που επικαλούνται μian καλύτερη έκδοση του σοσιαλισμού... Πιστεύουν επίσης ότι ο Πούτιν είναι ένας μεγάλος και ισχυρός ηγέτης διότι αφαίρεσε τον έλεγχο της Ρωσίας από τους ολιγάρχες και πολλές από τις ιδιωτικές εταιρείες της χώρας έχουν ήδη ανακτηθεί από την κυβέρνησή του και δεδομένου ότι ο κ. Πούτιν είναι ένας πρώην πράκτορας της KGB και πολλά μέλη του υπουργικού του συμβουλίου είναι πρώην συνάδελφοί του ίσως να νομίζουν ότι θέλει την επανασύσταση της πρώην Σοβιετικής Ένωσης.

Το δεύτερο σκέλος της απάντησης έχει την εξής ερμηνεία: Είναι γεγονός ότι υπάρχουν πολλοί δυστυχισμένοι άνθρωποι στη Ρωσία λόγω της φτώχειας, όπως και στο παρελθόν, πράγμα που εξελικτικά γίνεται γόνιμο έδαφος προς τον κομμουνισμό. Η σημερινή μορφή της ρωσικής δημοκρατίας διαβρώνεται και σιγά-σιγά τείνει να γίνει μια κακή μορφή δικτατορικού καπιταλισμού σχεδόν ταυτόσημη με την τσαρική Ρωσία. Είναι γνωστό ότι η σημερινή Ρωσία έχει καταστεί υπερβολικά καπιταλιστική και υπάρχει τεράστια κοινωνική ανισότητα με ολιγάρχες δισεκατομμυριούχους. Κάτι δηλαδή σαν πριν από τον Οκτώβριο του 1917. Το μόνο ερώτημα που φαίνεται να προβληματίζει το ΑΚΕΛ- Αριστερά στον τόπο μας είναι αν θα υπάρξει νέα επανάσταση ή απλά θα εκλέξει ο λαός τον κομμουνισμό ως λύση για «ένα αποτυχημένο πείραμα δημοκρατίας».

Του **ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΑΚΑΡΟΥΝΑ**

Οπου βρεθώ τις τελευταίες βδομάδες όλοι θα έχουν να πουν ότι “η επιστροφή στη Γεωργία θα είναι η σωτηρία μας”. Μέχρις εδώ τα πράγματα είναι πολύ σωστά και χαίρομαι ιδιαίτερα που ο Κύπριος αντιλήφτηκε ότι αυτό που πρέπει να γίνει είναι η ανάπτυξη του πρωτογενούς τομέα, έτσι ώστε να επέλθει η περιβόητη ανάπτυξη. «Θέλω», μου λέει ένας νεαρός 28 χρονών, «να ασχοληθώ με τη Γεωργία. Θέλω να μου βρεις χωράφι πέντε σκάλες και να μου πεις τι πρέπει να κάνω, τι να φυτέψω για να κερδίζω χρήματα». «Τι σπούδασες;», τον ρωτώ. «Λογιστικά», μου λέει, «και δούλευα μέχρι πρόσφατα σε ελεγκτικό οίκο και ο εργοδότης μου με απέλυσε ως πλεονάζον προσωπικό». Η πιο πάνω συνομιλία μου θύμισε το 1999 όταν όλοι οι Κύπριοι ήθελαν να γίνουν χρηματιστές. Ήταν τότε που όπου και να πήγαινες, σε όποια συνομιλία και να εμπλεκόσουν το μόνο που απασχολούσε τον κόσμο ήταν, οι ιδιωτικές τοποθετήσεις, τα split και οι τιμές ανοίγματος των εταιρειών στο Χρηματιστήριο. Τώρα αυτό που ακούς, στις ίδιες περίπου συνάξεις, είναι η εκτροπή σαλιγκαριών, οι φυτείες με αρωματικά και πολλά άλλα παρόμοια. Πρέπει η επιστροφή στη γεωργία

Η μεγάλη επιστροφή!

Του **ΛΑΜΠΡΟΥ ΑΧΙΛΛΕΩΣ***

να γίνει συγκροτημένα και όχι με αναρχία και υπερβολές. Πρέπει πρώτα να ενισχυθεί ο υφιστάμενος αγρότης δίνοντάς του τη δυνατότητα, μέσα από ένα συγκροτημένο και καλά στοχευόμενο αναπτυξιακό πλάνο, να ανακάμψει και να μπει σε πορεία ανάπτυξης. Ο αγροτικός τομέας δεν είναι πλέον απλή και μαζική, παραγωγική διαδικασία. Έχουν πλέον μπει στον τομέα η τεχνολογία και η καινοτομία, δύο πολύ σημαντικοί παράγοντες που δίνουν στην παραγωγή και στο τελικό προϊόν προστιθέμενη αξία.

Η ενασχόληση στον αγροτικό τομέα θέλει υπομονή, θέλει γνώσεις, πιο πολύ όμως θέλει όρεξη και

“ Πρέπει η επιστροφή στη γεωργία να γίνει συγκροτημένα και όχι με αναρχία και υπερβολές. Πρέπει πρώτα να ενισχυθεί ο υφιστάμενος αγρότης ”

μεράκι για δουλειά. Μην περιμένουμε ότι από τη μια μέρα στην άλλη θα πλουτίσουμε από τη Γεωργία. Όσοι σκέφτονται με αυτό τον τρόπο καλύτερα να μην κάνουν την κίνηση να ασχοληθούν με τη Γη, γιατί η Γη θέλει ιδρώτα, θέλει μόχθο και αγάπη. Θεωρούμε ότι το Π.Α.Α. 2014 - 2020 έχει στόχο, συγκεκριμένη και σωστή κατεύθυνση. Είναι πλήρως ισορροπημένο και καλύπτει ακριβώς τις ανάγκες της γεωργίας. Αποφεύγει τα λάθη του 2007 - 2013 όπου δεν καταφέραμε όχι μόνο να πάρουμε ανάπτυξη από τη γεωργία, αλλά δημιουργήσαμε και σοβαρά προβλήματα στους γεωργούς και στην οικονομία. Δημιουργήσαμε

γεωργούς όπου στην προσπάθειά τους να «εκμεταλλευτούν» ευρωπαϊκά προγράμματα, το μόνο που κατάφεραν ήταν να καταχρεωθούν στις τράπεζες και να μετατραπούν από γεωργούς σε μηχανοδηγοί υψηλού κυβισμού τρακτέρ. Γεμίσαμε την Κύπρο με αχρείαστα μηχανήματα, επιστρέφοντας μεγάλο μέρος των χρημάτων που πήραμε (1,2 δις), από την Ευρώπη, πίσω στην Ολλανδία και Γερμανία. Υπολογίζεται με βάση την στατιστική υπηρεσία ότι υπάρχουν σήμερα στην Κύπρο 19.000 τρακτέρ. Με ένα πρόχειρο υπολογισμό που κάναμε εάν ακροβολιστούν όλα τα τρακτέρ της Κύπρου κατά μήκος της διαχωριστικής γραμμής (μήκους περίπου 200 χλμ), με κατεύθυνση το Νότο και κάνουν τη διαδρομή αυτή πέντε φορές, η Κύπρος ολόκληρη θα οργωθεί!! Εμείς ως ΕΥΡΩΔΗΠΟΤΙΚΟΣ δώσαμε συγκεκριμένες απόψεις και προτείναμε στοχευόμενα και απλοποιημένα σχέδια για αποφυγή των ίδιων λαθών. Είναι με μεγάλη ικανοποίηση που βλέπουμε τις μεγάλες προσπάθειες που κάνει ο υπουργός Γεωργίας κ. Κουγιάλης, προς την κατεύθυνση της μετατροπής της αγροτικής δραστηριότητας σε μια βιώσιμη και αποτελεσματική επιχειρηματική δραστηριότητα.

* **Γενικός Γραμματέας Ευρωαγροτικού**